

Fros tijdschrift sportschieten

In deze editie:

- Wapenbelevissen
Mosin-Nagant M1891 - 'sniper'
- Club in de kijker GPSV
- kalender Landelijke Fros
kampioenschappen

editie

01

2022

Fros Multisport Vlaanderen

BOOMGAARDSTRAAT 22 bus 35
2600 BERCHEM

Redactie

Fros werkgroep Sportschieten

Lay-out

Frank Vleugels

Hoofdkantoor verantwoordelijke uitgever

Fros Multisport Vlaanderen vzw
Huis van de Sport
Boomgaardstraat 22 bus 35
2600 Berchem
Tel.: 03 286 07 60
Mail: sportschutters@fros.be

Beste schutters, beste leden,

Het eerste Fros tijdschrift van 2022 is een feit. Zie het maar als een nieuwe start: een nieuw jaar, nieuwe uitdagingen, nieuwe projecten, nieuwe collega's, nieuwe schutters maar laat ons vooral hopen geen terugkeer naar de coronabeperkingen.

Wat dat laatste betreft kan ik jullie alleen maar aanraden: blijf voorzichtig, draag het mondmasker waar nodig, neem geen onnodige risico's en vooral... ben je ziek kom dan niet naar de schietstand!

Op personeelsgebied kan ik jullie melden dat Thibault in januari het team van de sportschuttersadministratie is komen versterken. Thibault is 24 jaar oud en zelf ook sportschutter.

Zeker een aanwinst voor Fros en we wensen hem dan ook heel veel succes in zijn nieuwe job.

Versterking op onze administratie is zeker geen overbodige luxe! Sinds de invoering van de sportschutterslicentie in 2007 is er om de vijf jaar namelijk een jaar waarin heel veel licenties dienen hernieuwd te worden. 2022 is dus zo een jaar.

Fros is er helemaal klaar voor! Zorg wel dat jullie dossier volledig is en zeker op tijd aan Fros bezorgd wordt. Voor de vijfjaarlijkse hernieuwing is dit ten vroegste 2.5 maand en uiterlijk 1 maand voor de vervaldatum van je licentie.

Zoals in het vorige tijdschrift reeds gemeld werken we heel hard aan de alternatieve en dynamische disciplines. Het is momenteel nog iets te vroeg voor een update maar tegen de volgende editie van ons tijdschrift kunnen we ongetwijfeld enkele nieuwe mooie projecten aan jullie voorstellen.

Ik wens jullie alvast heel veel leesplezier met opnieuw een prachtige wapenbeschrijving van Peter Vandenbussche.

Gunther Herregodts

Landelijk Coördinator
Fros Multisport Vlaanderen

Wapenbelevissen

Mosin Nagant M1891 'Sniper'

Peter Vandenbussche

I. Inleiding

U leest het goed, de M1891. En daarmee duiken we de alsmaar verdere geschiedenis in. Al moeten we meteen bekennen dat de toevoeging 'sniper' – lees de additionele richtmiddelen – een gegeven van latere datum is. Neemt niet weg dat we in deze bijdrage in de eerste plaats het gerenommeerde Mosin - Nagant geweer in kaliber 7,62x54R bespreken. En in ons geval is dat een model 91/30, uitgerust met bijzondere richtmiddelen, een wapen met datumstempel 1950. Voor allen die nu meteen geschokt zouden reageren over de keuze van het onderwerp in deze bewogen tijden. Wel die keuze werd lang voor de recente gebeurtenissen in Oekraïne gemaakt. We beschrijven dus de relatief verre geschiedenis en houden ons daaraan. Wie niet in staat is abstractie te maken van de emoties van het moment, leze dan ook best niet verder.

Maar goed, de Mosin – Nagant M1891. Het wapen heeft zonder meer een inmiddels lange geschiedenis, tot in de 19^e eeuw. Ver voor WW1 dus. Het einde van die eeuw was er een die de overgang betekende van de zwart-kruit musketten naar moderner ogende grendelactie vuurwapens die verzegelde patronen met smokeless powder verschoten. Dat einde van de 19^e eeuw is ook de periode waarin een bijzonder bekend Duits geweer het levenslicht zag, m.n. het Gewehr 98. Eerst in lange geweer versie (vandaar 'Gewehr'), daarna in de nog meer bekende karabijn versie, beter bekend als de K98 (Karabiner 98K met de extra K van 'kurz'). De Duitse Scheper onder de vuurwapens, imposant en *full of power*. Ook andere nobele bekenden vinden hun geschiedenis aan het einde van die eeuw, zoals de Britse Lee Enfield bolt action rifle, de Oostenrijkse Steyr M95, het Franse Lebel geweer of de gerenommeerde Zwitserse Schmidt-Rubin. Maar, daar gaat deze bijdrage natuurlijk niet over. Voor de liefhebbers van het genre plaatst het vooral een en ander in gepaste historische decorum.

SGW3

Mosin - Nagant

Een samenstelling van familienamen die alvast een wel heel bijzondere samenwerking laat vermoeden. En dat was het ook. Zonder in de breedste historische details te treden deed zich de volgende situatie voor: Het Russische Tsarenrijk was op zoek naar een vervanger voor haar enkelschots Berdan geweren die al sinds 1870 in gebruik waren in het Russische leger. Hoewel van Amerikaans ontwerp, was het wapen niet opgewassen tegen de met Winchester Repeating Arms (model 1866) uitgeruste Ottomanen tijdens het Russisch-Ottomaanse conflict van 1877-78. De Turken zagen 140 jaar geleden dus al zeer klaar en wisten dat in het heetst van de vuurgewapende strijd, multi-shot wapens een bijzondere troef konden zijn. Geef toe, vele van de lezers zullen nooit gedacht hebben dat er ooit Winchester met bajonetten werden gebezigd. Liefhebbers van het Western-genre associëren Winchester nogal snel met John Wayne, Charlton Heston, James Stewart of Clint Eastwood, maar de 19^e eeuwse conflictueuze werkelijkheid laat andere zaken zien. Het zal wellicht geen verbazing wekken dat FN/Browning dezer dagen een deel van zijn vuurwapens in Turkije laat maken. Menigen onder jullie zullen misschien een Winchester-branded pump-action shotgun 'Made in Turkey' hebben. De geschiedenis schept ook hedendaagse banden.

Maar terug naar de Russen en hun enkelschots musketten. Laat ons eerlijk zijn, afgezien van de afstand waarmee ze een projectiel met grote kracht kunnen laten overbruggen, zijn enkelschots vuurwapens niet meer dan een mechanische evolutie van een speer of pijl. Al konden die laatsten vaak in nog veel vroeger tijden kwantitatief met grotere snelheid na mekaar worden geworpen of afgeschoten, vergeleken bij een zwart-kruit vuurwapen. Hoewel het Berdan geweer geen zwart-kruit wapen was, was het hoe dan ook niet opgewassen tegen de snelheid waarmee een geoefende Winchester-gebruiker schot na schot kon lossen. Het bleek dus obsoleet en was daarom aan vervanging toe. Daarvoor werd eerst gekeken naar het Franse Lebel 1886 repetiteergeweer en dat werd in 1889 in gebruik genomen. Dat kenmerkte zich trouwens ook door een zogenaamd 'tubular magazine', een buismagazijn dus, net zoals de Winchester. Maar omdat dat Franse *multi-shot* ontwerp ook niet *flawless* functioneerde, werd er tegelijkertijd een competitie uitschreven voor een min of meer definitief alternatief. Designers van de ontwerpen waren 2 Russische legerkapiteinen waarvan de bekendste naar de naam Sergei Ivanovich **Mosin** luisterde alsook een Luikse wapenontwerper, genaamd Léon **Nagant**.

Sergei Ivanovich **Mosin**

Léon **Nagant**.

Patent-conflict

Mosin en Nagant waren dus concurrent in de strijd voor het army contract. Het ontwerp van Mosin haalde het. Alleen zat er een patent-conflict in de pipeline aangezien in het Mosin ontwerp ook design-elementen (vnl. rond het magazijn) van Nagant zaten. Zonder in de diepe details te treden, kwam het tot een zogenaamd settlement, een schikking dus waarbij Léon Nagant ook zijn deel van de taart kreeg. Hoewel de benaming Mosin-Nagant nooit in Rusland werd aangenomen, mede gelet op de juridisch gespannen situatie tussen beide ontwerpers, is het die naam die voornamelijk in de Westerse wapenliteratuur werd gebezigd. Voor de Russen was de Mosin-Nagant, gewoon de M1891.

De bijdrage van Nagant zou zich vooral hebben beperkt tot het magazijn, maar omdat zelfs die bijdrage nog te beperkt was om het dermate essentieel te noemen voor het functioneren van het schiettuig zoals het was ontworpen door Mosin, lag het nogal moeilijk om Nagant voor eeuwig en altijd te koppelen aan dit schiettuig. Al wordt hij natuurlijk wel terecht steeds vermeld in de context van de aanschaf van een alternatief vuurwapen voor het Russische leger. Hij deed immers ook mee de competitie en zou dat naderhand blijven doen wanneer diezelfde Russen op zoek gingen naar een officersrevolver.

Nagant

Léon Nagant en de zijnen zouden maar enkele jaren later wél een megadeal binnenhalen, maar dan voor de bekende - of beruchte? - officersrevolver, de Nagant M1895. Hoewel in zijn tijd in klasse van afwerking en stijl ook al geen match voor de al langer roulerende eigentijdse Colt, Smith & Wesson, Remington of Webley revolvers, had hij er wel features mee gemeenschappelijk. En op een bepaalde manier was hij mechanisch wel bijzonder ingenieus. Maar de bespreking daarvan laten we voor een andere bijdrage.

II. De schietbuis

Tot zover de geschiedschrijving. De M1891 dan. Wel dat is zondermeer een geweer. Lang dus. Met zijn volle 1,23meter was het zowaar een musket. Voeg daar nog een lange bajonet aan toe en het werd meteen een speer. Niet makkelijk om dat schietijzer in beeld te brengen zonder heel het huiskamerdecor meteen mee te nemen. We bespreken in dit artikel verder de 91/30, dat is de meest gekende variant die vanaf 1930 tot na de 2^e Wereldoorlog het standaard infanteriegeweer van het Russische leger was. De versie waarover we beschikken is zelfs een naoorlogse productie, uit 1950. Dat is naar Nagant normen, eigenlijk een 'nieuw' geweer. Gegeven dat de Mosin Nagant van 1891 tot 1973 in ongeveer 37 miljoen oplagen werd gemaakt. Niet bepaald een *pièce unique* dus, dat Nagant geweer.

Varianten

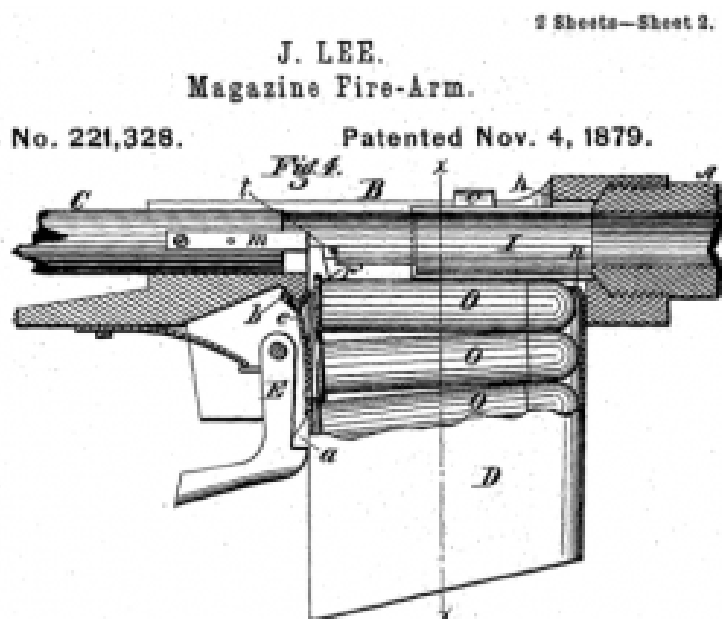
We gaan in deze bijdrage geen volledige beschrijving van de vele varianten van de al even veel landen die het wapen adopteerden, beschrijven. Het zou ons al te ver leiden. Weet alleszins dat er net zoals de Duitse concurrent ook een karabijn versie van bestond die ongeveer 20cm korter was. De M44 was een bijzonder knappe short version van de 'ouwe getrouwe' met een inbegrepen klap-bajonet. Verder valt er conceptueel aan de standaard M1891 niet veel meer toe te voegen. Heel eigen aan de lange (grendel)wapens van deze epoque was het gegeven dat de loop helemaal in de kolf was ingelegd. Vandaag kennen we in de jachtwapens nog wel de zogenaamde 'stützen' uitvoeringen en her en der wordt de loop van een *precision rifle* wel deels bovenaan gecovered met voornamelijk aluminium of polymeermateriaal om bv. een bipod met 12 uur montage toe te laten, maar daarbuiten hebben de door ons gebezigde grendelactiewapens in de meerderheid van de gevallen gewoon een open loop. En hoe meer die zweeft, tzt hoe minder die geklemd wordt door de bedding van het voorhout, hoe beter voor de precisie. Het concept van de zwevende loop, zoals u welbekend. Neemt niet weg dat er heel andere redenen waren om de loop helemaal te bedekken. In het heetst van de strijd – en neem dat gerust letterlijk – werden lopen immers nogal warm en de infanteriesoldaat moest dus in dergelijke omstandigheden een al even heet geschoten wapen te allen tijde makkelijk kunnen meenemen of hem bezigen als verdedigingsstok.

Laten we niet vergeten dat in die 19^e eeuwse periode er niet enkel nog werd gevochten met vuurwapens, maar ook nog met slagwapens. Een geweer was dan niet zelden een zeer korte afstand afweer- of steekwapen (bajonetmontage). Het hoeft dan ook niet te verbazen dat vele van de tijdgenoten dezelfde eigenschappen hadden en dat die eigenschappen ook nog tot een goed stuk in de 20^e eeuw aanwezig waren. Zelfs met de komst van de full-auto's was die eigenschap in vele gevallen ook nog niet helemaal van de baan. Integendeel. Nemen we de AK47, M14 of M16. Allemaal volautomaten waarvan tenminste een deel van de loop was bedekt om de soldaat makkelijk greep op het schietijzer te laten.

Magazijn

Verder zien we een ingebouwd magazijn. Eveneens eigen aan de 19^e eeuwse designs was het niet uitneembare magazijn. Een 'losse lader' of 'box magazine' was destijds nog geen gangbare gedachte. En dan stelt zich de vraag, van wie kwam die gedachte dan plots wel? Met wat zoeken komen we uit bij niemand minder dan James Paris Lee. Let daarbij vooral op de familienaam. Als we die combineren met Enfield, trekken de oog Gordijnen wellicht meteen open en volgt er mogelijks een spontane aha-erlebnis. Niet dat het van zo'n bijzonder belang is voor deze bijdrage en misschien volgt er wel nog een bijdrage over diens wapenontwerpen, maar feit is dat box magazines de uitzondering bleven in de besproken wapendesign-periode.

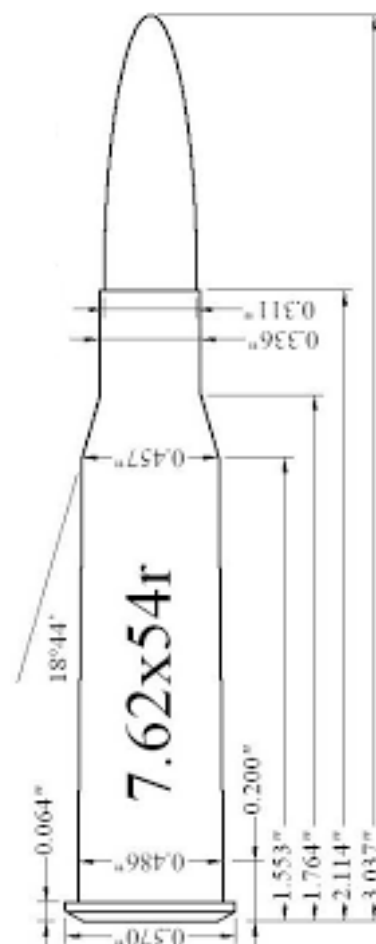

III. Munitie

Het design van het magazijn van de M1891 was er een dat moest aansluiten met de conische 7,62x54R patronen. Merk op dat er ook wel eens wordt gerefereerd aan de 7,62x53R patroon. Een huls die dus 1 millimeter korter meet. Beiden horen bij de M1891, alleen waren het niet de Russen die ervoor verantwoordelijk waren, dan wel de Finnen. Say what? Yep, de Finnen. Dat had alles te maken met de Russisch-Finse oorlog van 1917-18, t.t.z. de Finse Burgeroorlog die eindigde in de onafhankelijkheid van Finland. Dat land, een Groot-Hertogdom, was immers van 1809 tot 1917 een min of meer autonoom onderdeel van het Russische Imperiale rijk dat op hetzelfde moment haar Rode revolutie onderging. En aangezien het begin van de 20^e eeuw een bijzonder revolutionaire periode kenmerkte over heel Europa, bleef het ook daar niet al pijs en vree. De door Duitsland gesteunde conservatieve “witte” Finnen, versloegen er met succes de socialistische “rode” Finnen, bewapend met M1891's. De gewonnen veldslag liet veel M1891's voor het rapen. Alleen ontbrak de munitie. En daar vonden de winnende Finnen niets anders op dan er een variatie op te maken. Zoals sommige virussen telkens opnieuw kunnen muteren onder stress van weerstand, natuurlijke of artificiële, zo ook gebeurde dat kennelijk ook met munitie. Het kan verklaren waarom de herlaadcatalogoog van de Finse poederfabrikant Vihtavuori nog steeds enkel de 7,62x53R vermeldt. 't Is dat de Russische hegemonie bij de Finnen zodanig slecht smaakte, dat de 54R in zijn nochtans onwaarschijnlijk courante bestaan gewoon wordt genegeerd, al kunnen de herlaadwaarden geenszins ver van mekaar liggen.

De courante 7,62x54R dus. Een mooi patroon met uitgesproken 'rim' of rand aan de bodem van de huls. Zeer breed, zo breed dat ik er nog niet direct een MTM munitiedoos voor heb gevonden bij de handelaar. Gelukkig hebben ze daar bij Decathlon wel 20-schots munitiebuideltjes op bedacht waarmee dat probleem alvast van de baan is.

7,62,x54R

Een 7,62 of .30 kop dus. Daarmee zijn vele van de lezers voldoende bekend. Dat is zowat de standaard in groot-kaliber geweer munitie. Niets dat dus verder veel meer uitleg behoeft. Alleen misschien dat de .30 (7,62mm) eigenlijk zijn roots in de Verenigde Staten vindt. Winchester introduceerde de befaamde .30-30 patroon aan het einde van de 19^e eeuw. Niet veel later werd deze kogelkopdiameter zowat de basis voor vele andere kalibers en bijhorende schiettuigen. Vinden we het dan zo verbazend dat uitgerekend de Russen ook (nog lang) van die standaard zouden gebruik maken? Neen, de relaties tussen de US en Rusland onder het Tsarenrijk waren dan ook niet deze die we enkele decennia later zouden kennen onder de zogenaamde Koude Oorlog of zelfs vandaag.

Meer zelfs, grote namen als Colt en Smith-Wesson zijn eigenlijk medeverantwoordelijk voor de uitbouw in Rusland van een volledig eigen wapenindustrie. Ze boden machines, technologie, productietechnieken en zelfs personeel aan, aan het Tsarenrijk zodat het land op dat vlak eigenlijk zijn achterstand heel snel inhaalde en vele decennia van zeer succesvolle vuurwapens zou blijven produceren.

Maar zoals vaak, de geschiedenis heeft zo haar ironieën. Wisten ze in de 19^e eeuw veel dat de (bloed-)rode ideologie het land decennia in zijn greep zou houden en daarmee zoveel onheil en spanning zou inluiden. Maar dat gold natuurlijk niet alleen voor Rusland; vele andere landen zouden ten prooi vallen van het socialisme in al haar varianten, internationaal socialisme of nationaal socialisme. Steevast een garantie voor bloedvergieten en tirannie.

WINCHESTER
RIFLES AND SHOTGUNS

IV. M1891 – Sniper?

We beschreven onze 91/30 als een ‘sniper’. Dat is natuurlijk niet meer dan normaal, want een standaard infanteriegeweer had immers vaste ‘open’ richtmiddelen. Keep en korrel dus. En dat is op ons geweer niet anders, behalve dan dat het wapen tevens is voorzien van een optisch hulpmiddel met vergroting. Dat we daarmee onze sportwapens bijna standaard uitrusten, is logisch. Wanneer datzelfde gebeurde met deze oude militaire schiettuigen, betekende dat steevast dat ze bedoeld waren voor een welbepaalde militaire groep, een elite van zogenaamde ‘snipers’ of scherpsschutters.

Sniper

Misschien even wat etymologie over beide begrippen. Het woordje ‘sniper’ komt naar verluidt van de activiteit van Britse zogenaamde ‘Snipe hunters’. Dat waren militairen die in het India van de 18^e eeuw joegen op een zeer moeilijk bejaagbare vogel, u raadt het al, de ‘snipe’. In het Nederlands de Watersnip. Het feit dus dat het veel kunde vereiste om dat beestje te bejagen met de toenmalige schietijzers, zou er later de betekenis aan geven die wij er vandaag aan geven, nl. precisiewerk onder moeilijke omstandigheden.

De notie scherpsschutters, vindt dan weer al veel vroeger zijn etymologische oorsprong in de sportschuttersactiviteiten die al sinds de 15^e eeuw plaats vonden in het zuiden van Duitsland en Zwitserland, waar regelrechte Schützenfeste werden (en nog steeds worden) georganiseerd waarop de Scharfschütze het beste van zichzelf konden geven. En zo ziet u maar, de schietsport vond dus wel degelijk haar historische grondslag in een combinatie van ontspanning, feestelijkheid en drang naar nauwkeurigheid. Om dus zomaar zeggen dat het gebruik van wapens voor recreatieve of sportieve doeleinden maar een late evolutie is van het gewapende conflict, is dus historisch niet echt correct. Maar dat wisten we natuurlijk ook al wel vanuit de klassieke oudheid.

Origineel of niet

Rest de vraag of de versie waarover wij beschikken wel zo'n 'originale' Russische sniper is. De uitsparing in de kolf voor de montage van de laterale kijkermontage laat dat alvast vermoeden. De gebogen lange bolt of grendelknop uiteraard ook. Alleen rest de vraag steeds bij dit type wapens of het niet een aangepast infanteriegeweer betreft. Uiteraard was de 'originale' ook de facto een niet al te gecompliceerde variant van het basisgeweer. Meer nog, eigenlijk was het ook bovenal gewoon een infanteriegeweer, maar dan met kijker, *point final*. Voor de verzamelaars is het daarentegen altijd interessant te weten of wat men koopt een latere commerciële aanpassing is, dan wel een wapen dat door het Russische arsenaal was ter beschikking gesteld aan WW2 scherpschutter Ivan, Vladimir of Olga. We kunnen wat dat betreft eigenlijk kort zijn. Met een wapen geproduceerd in 1950 is het alvast geen WW2 schiettuig gebezigd in Stalingrad.

Over onze versie hebben we onze twijfels. Er zijn naar verluidt betere indicaties die erop zouden wijzen dat de kans dat men met een latere conversie heeft te maken, groot is. Zo zijn er die beweren dat, dat is te zien aan de korrel. Wanneer de korrel vanuit de schutterspositie naar links zou zijn afgesteld, zou het normaal gezien gaan om een gewone infanterie 91/30. Dat had alles te maken met de bajonet-montage die bij de Mosin te rechterzijde (andermaal vanuit de schutterspositie) is geplaatst. Bij het inschieten van het geweer heeft dat zijn effect op het traject dat het projectiel zou afleggen, hetgeen zou verklaren waarom er bij het afstellen alvast een zekere compensatie werd ingebouwd (compensatie naar links).

Dat is bij ons wapen ook het geval. Daarnaast zou de korrel van een originele Nagant Sniper ook hoger zijn dan die van het infanteriegeweer. Ook daar is een verklaring voor. Door het extra gewicht van de gemonteerde bajonet bij het afstellen van de richtmiddelen zou een lagere korrel ook het effect daarvan beter compenseren. Lager wil zeggen dat de korreelpin onder de helft van de diameter van de korrelbeschermer zou blijven. En net daar wordt het bij onze Nagant weer confuus, want de korrel is net een hoge die mooi tot het midden van voornoemde diameter reikt. Maar mogelijks het meest geruststellend, is dat nergens op de loop sporen of krassen van bajonetmontage zijn te bespeuren. Eerlijk gezegd, nemen we die 'korrelicindicaties' best met een spreekwoordelijke korrel zout omdat we in de hedendaagse werkelijkheid van zelfverklaarde 'experten' terzake de waarheid van de volstreekte onzin alsmaar moeilijker kunnen onderscheiden, en eerlijk gezegd, kan ons geen hol schelen. Het ding is gemaakt om gebezigd te worden op de schietstand en of een Rus in Stalingrad dat ding voor ons gebruikte, dan wel het een quasi splinternieuw naoorlogse arsenaal-voorraad exemplaar betreft, is eigenlijk niet belangrijk.

De kijkbuis

En natuurlijk zullen sommigen onder u misschien denken: maar onnozelaar, uw kijker is naoorlogs, hoe kan het dan om een origineel gaan? Klopt helemaal, afijn dat van die kijker toch. Het betreft immers een rebuild van de originele PU **3.5x21** scope. Geen China copy zoals sommige very cheap crap Firefield PU scopes weliswaar met opzichtige oversizede witte hamer en sikkelsmarkeringen en gegoten montage uit regelrecht metaalafval. Neen, zo laag zijn we niet gevallen. De erwtensoep groene versie die we hebben, is uiteraard after-market, nieuw, maar zou Oekraïens fabricaat zijn. In elk geval een heel degelijke kijker in afwerking en optische eigenschappen. Om niet te zeggen, een bijzonder goed product voor een weliswaar ook niet zo goedkope prijs.

We betaalden immers toch om en bij de € 325 voor het geheel met de lederen afdekkapjes en de canvas scope cover. Dat lijkt veel, maar al bij al eigenlijk een bijzonder mooi afgewerkt stuk zeer solide optiek en vooral bijzonder volledig. Op ons schietijzer stond de montagerail evenwel voorgemonteerd op het frame van de sluiters. En dat was er precies voor het leven op geplaatst. De kijkerset komt immers standaard met een montagerail voor wie from zero begint. Zonder twijfel is dit product er gekomen omdat de vraag naar PU-scoped Mosin-Nagants op een gegeven moment zo groot was dat er wel wat mensen hun standaard 91/30 maar al te graag wilden ombouwen. Dat betekent boren en tappen, alsook de houten kolf (laten) uitsnijden zodat het geheel kan worden gemonteerd. Maar hier was van ombouwen geen sprake want de montagerail was dus al aanwezig en, zoals gezegd, die lijkt ons factory mounted te zijn. Een goeie indicatie dus.

Verder kenmerkt zich de kijker door een bijzonder helder glas, zeer goed gemonteerde, doch zeer uitslagrijke knoppen en vooral veel echt staal dat keurig werd geblauwd. Net het soort van eigenschappen that puts a huge smile on our face. Origineel? Neen, maar wel van bijzonder goede after-market kwaliteit en dat is voor ons eigenlijk evenwaardig. Surtout dat je er de slijtage of andere schadesporen van een gewapend conflict niet hoeft bij te nemen. Voor het schietijzer maakt dat vaak niet al te veel uit, voor glasoptiek daarentegen...

Vergroting

3.5x20 dus, geen originele 3.5x21. Die 3,5 vergroting, niets waarvan we dezer dagen omver worden geblazen. Verder zien we het typisch reticle (kruis) voor de periode, de horizontale balkjes met daartussen een aansluitende verticale pijl. German style zou dat heten. Een typisch kruis zoals het ook voor jachtwapens werd gebezigd. Geen 'duplex' of 'mildot' want dat zou niet echt aansluiten bij de epoque.

Ingenieuze montage

De montage op de zijdelingse rail vinden we in alle eerlijkheid gezegd ingenieus in zijn eenvoud. Het spreekt vanzelf dat we de hoogte kunnen afstellen met de bovenste knop van de kijker. Maar deze kijker heeft meer dan dat, nl. wat we vandaag een ingebouwde 'MOA-afstelling' zouden noemen. Wanneer zou blijken dat de kijkerhoogte afstelling voor de zeer lange afstand zou tekort schieten, dan is er altijd de mogelijkheid om de hele kijkermontage zelf in de hoogte te laten bewegen. Vooraan op de montage zit een soort kniegewricht, tzt, de montage heeft vooraan een bol die in een kom van de rail past en daar vrij kan bewegen. Achteraan de rail wordt e.e.a. gefixeerd middels de dikke bout die de montage tegen de rail duwt. Verder blijkt de inclinatie van de kijkermontage afstelbaar met 2 tegendraaiende schroeven. Dat is geen mechaniek van improviserende wapeningenieurs, dat is gewoon heel goed ontworpen, stevig en verfijnd tegelijkertijd.

Semi-auto

Zoals hierboven schreven, is het Mosin 1891 ontwerp bijna een eeuw in productie geweest. Hoe lang de sniper-versie werd gebouwd is ons niet meteen bekend, maar de feiten zijn wat ze zijn. Met de komst van de semi-automatische 'sniper'-wapens was de toon voor het alternatief voor deze ouwe rakkers ook al even gezet. Het waren immers tijdgenoten van deze 91/30 die ook al voor de scherpschutterij werden gebezigd die uiteindelijk de weg voor een gestandaardiseerd alternatief zouden effenen. Immers gelijktijdig met het gebruik van de 91/30, was er al vanaf 1940 ook de Tokarev SVT40, de eerste Russische gas-operated semi-auto voor de sluipschutter. Niet de eerste semi-auto trouwens, want de Simonov AVS ging deze SVT 40 nog enkele jaren eerder vooraf.

Minder bekende goden dus, waarvan de Tokarev zal blijken een belangrijke inspiratiebron te zijn geweest voor de Duitsers om hun concurrent, de Gewehr 41 er op basis van de eigenschappen ervan te verbeteren, wat resulteerde in het veel meer gekende en betrouwbaarder Gewehr 43.

Gewehr 43 a.k.a K43

Gewehr 43 with scope

Dragunov

En hoewel, de Simonov noch de SVT40 de bijzonder klassieke 91/30 van het oorlogstoneel konden spelen, was na de 2^e WW toch het tijdperk aangebroken voor de semi-automatische sniperrifle. Met de officiële aanname van de beruchte Dragunov in 1963 was het rijk van de 91/30 wel definitief voorbij. De Dragunov, ook wel SVD genaamd was optisch een uitgerekte AK47. Hoewel dus radicaal anders dan de 91/30, bleef de 7,62x54R patroon wel dezelfde.

Orsis

Let wel, het rijk van de 91/30 was dan wel voorbij, die van de grendel-actie scherpschuttergeweren allerminst. Want de ironie wil dat de opvolger van diezelfde Dragunov, opnieuw een klassieke bolt-action rifle werd, m.n. de Orsis T-5000. Geef toe, niet meteen een ontwerp dat volstrekt onbekend voorkomt. Met de Orsis-lijn van groot-kaliber vuurwapens werd ook de munitie aangepast aan de hoge norm van al even hoge precisie en impact-vermogen op de lange afstand. De T-5000 is dan ook niet langer meer standaard uitgevoerd voor de overheidstoepassingen in het oude 7,62x54R patroon, maar wel in de bijzonder krachtige .338 Lapua Magnum. Neemt niet weg dat hij voor de sportschutterij ook in alternatieve kalibers verkrijgbaar is, zoals een gewone .308 Win of de magnum-variant erop, de .300 Win Mag. Dit alles om te duiden dat de Russen met die laatste een aanzienlijke bocht hebben genomen die bijzonder nauw aansluit bij wat we aan de Westerse kant van de hemisfeer kennen. De tijd dat de Russen met obsoleete AK-achtige zaken alleen omgaan, ligt al even achter ons.

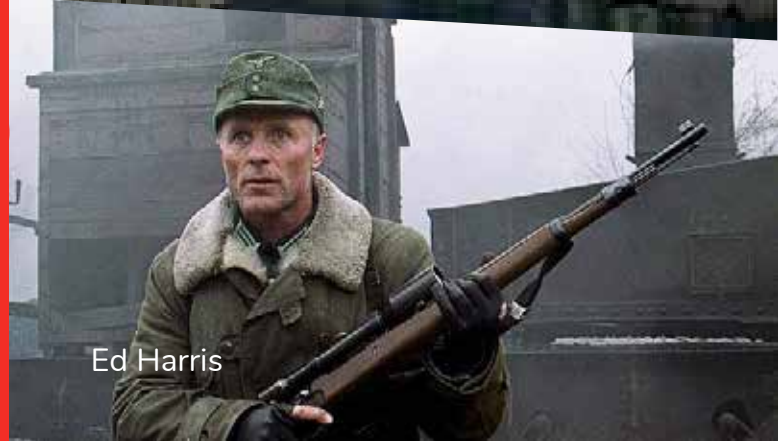
Jude Law

V. Hollywood

We zouden natuurlijk geen bijdrage over de Mosin-Nagant 91/30 kunnen schrijven, zonder even een verwijzing naar de Hollywood-scène te maken. Zonder meer de populairste recente oorlogsfilm waarin dat wapen een hoofdrol speelde naast bekende acteurs als Jude Law, Ed Harris en Rachel Weisz, was *Enemy at the Gates* van de Franse cineast Jean-Jacques Annaud. De film vertelt het verhaal van de bekendste WW2 Russische sniper,

Vasily Grigorjevitsj Zajtsev die bij de slag om Stalingrad maar liefst 225 Duitse invaders, veelal officieren, zou omver gekegeld hebben met zijn Nagant. Dat inspireerde Hollywood om er een soort van duel tussen Vasily en diens evenknie, majoor Erwin König, van te maken, waarbij die laatste na een bloedstollende strijd, het onderspit moest delven.

Tegelijkertijd was de film ook meteen een schitterende gelegenheid om de concurrent, die brutale Duitse scheper, de K98 met Zeiss kijker een mooie plaats te geven in de annalen van de cinematografie. Een bijzonder onderhoudende film die het verdient om nog eens vertoond te worden, tussen alle onzin die we dagelijks op ons netvlies geprojecteerd krijgen. De echte Vasily zag er trouwens zo uit. Niet meteen een 'match' met Jude, maar de man verdient het in elk geval echt in beeld te worden gebracht.

Ed Harris

Vasily Grigorjevitsj Zajtsev

Vrouwelijke scherpschutters

Hoewel met deze Hollywood-productie Zajtsev alle honneurs mag waarnemen namens de Russische snipers van WW2, zouden we oneer aandoen aan die andere legenden. Een daarvan luistert naar de naam *Lyudmila Pavlichenko*, een van origine Oekraïense jonge vrouw die al heel vroeg de smaak van het schieten en bovenal de precisie-schutterij had te pakken. Ze zou later in haar schutterscarrière bij het Rode leger zowaar 309 vijanden hebben omgelegd en kreeg daarom de bijnaam "Lady Death" of the Red Army. Ze werd zelfs door de Russen opgevoerd om in Washington bij Roosevelt te gaan lobbyen om een 2e front te helpen openen om de druk van de invasieve Nazi's te kunnen stoppen. Hieronder is ze trouwens te zien met een Tokarev SVT-40 sniper.

Ze was overigens niet de enige vrouw in het Russische leger die scherp schoot. Naar verluidt zouden er niet minder dan 2000 vrouwen deze militaire discipline hebben beoefend tijdens de 2^e wereldoorlog. En ook na de oorlog zou de Russische veiligheidsdienst KGB veel vrouwelijke scherpschutters geteld hebben. Er werd dan ook wel eens gezegd, dat onder de beste schutters van Rusland bijzonder veel vrouwen waren. Als er nog vrouwen zijn die beweren dat schieten met vuurwapens iets typisch voor mannen zou zijn.... omdat de geschiedenis.... Blabla.

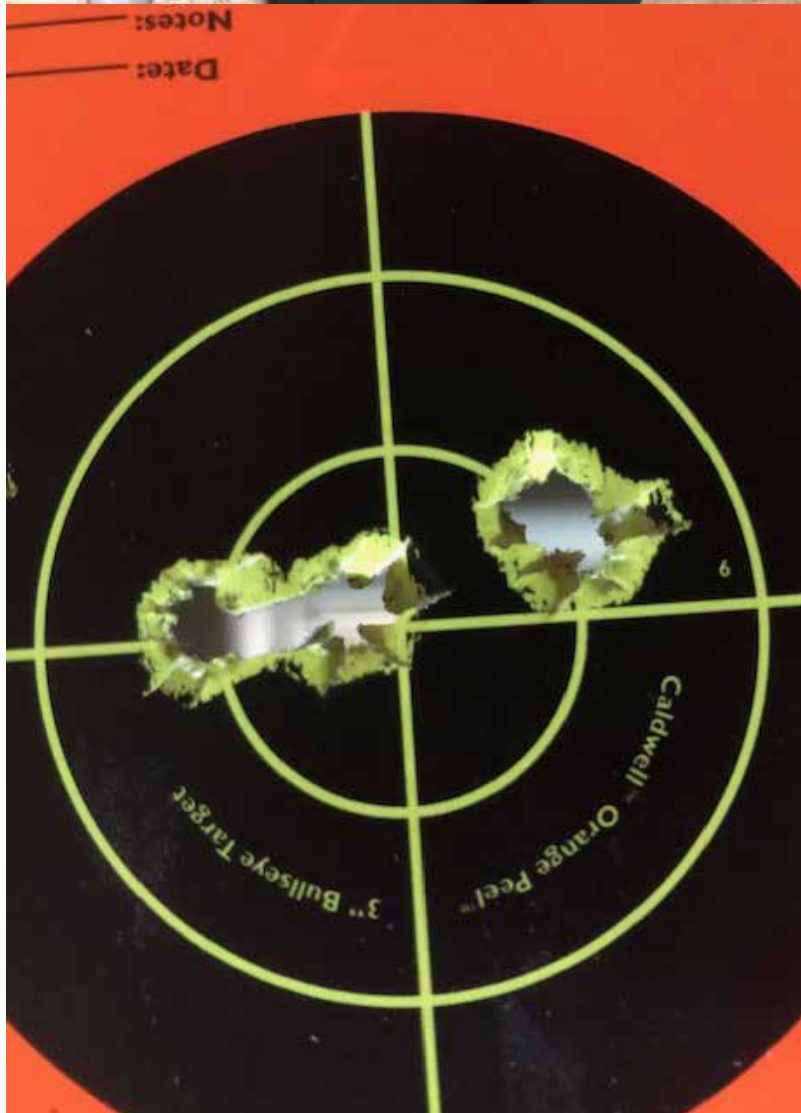
VI. Schietervaring

En dit alles gezegd zijnde, hebben we het in deze bijdrage natuurlijk over ons 91/30 exemplaar dat we maar al te graag zelf bezigen op de 100 meter stand. En wanneer we zeggen, al te graag, dan heeft dat alles te maken met het wapen zelf, de looks, de pedigree en bovenal de bijzonder aangename schietervaring, zowel op het vlak van schietcomfort als op het vlak van het schietresultaat.

Eerst iets over dat schietcomfort. De 91/30 is een bijzonder zacht schietend precisiewapen, een echte soft-shooter, en dat ondanks zijn toch vrij krachtig .30 patroon. Helemaal anders dan diens Duitse concurrent in 8mm die meer weg heeft van een foltertuing. Het hoeft dan ook eigenlijk zo gek veel niet te verbazen dat die Mosin zo'n goed presterend sniperwapen in oorlogsomstandigheden bleek te zijn. Hoe onaangenaam de omstandigheden ook waren, het schieten zelf met het wapen daarentegen is een streling voor de schouder.

Het schietresultaat dan. Wel dat valt bijzonder goed mee. Links zien we 5 schoten met standaard Sellier & Bellot munitie in het passende kaliber. Hoewel de kijker een bijzonder scherpe uitslag heeft op de knoppen (niet te veel draaien dus om effect te hebben), wordt het naderhand eigenlijk *piece of cake* om een vrij mooie groepering bij mekaar te schieten. En te weten dat we hier met een 70-jarige stoofbuis schieten met vrij primitieve richtmiddelen.

Zo ziet u maar dat het allemaal niet veel om het lijf hoeft te hebben om toch een vrij fraai en voldoening gevend resultaat bij mekaar te knallen. En het weze gezegd, in deze is de standaard S&B munitie echt wel een directe match.

VII. Conclusie

En daarmee zijn we alweer aan het einde van een bijdrage van Wapenbelevissen gekomen. Met deze Nagant gaat heel wat geschiedenis gepaard. Het wapen was bijna een eeuw in productie. Alleen dat laat stellig vermoeden dat het ding conceptueel bijzonder goed zat. En dat was het ook. De Nagant 91/31 is een bijzonder knap ontworpen, elegante stoofbuis, die uitgerust met een kijker met enig gemak zeer goede prestaties kan neerzetten tussen veel moderner schiettuigen. Daarmee is meteen gezegd dat aangenaam en goed schieten geen zaak is van het 'laatste nieuwe'. Laat dat meteen een advies zijn voor elkeen die op zoek is naar een (volgend) geweer voor de precisieschutterij. Misschien ook eens gaan piepen in de wapenrekken met de 'oude rommel'. Wie weet kom je er ook wel zo'n revelatie tegen die je met een grote *smile* een schietssessie laat afronden.

Bijzonder woord van dank gaat dan ook deze keer in de eerste plaats naar de ontwerper(s) van dit schiettuig en de Russische fabrikant, maar ook naar de bevriende Waalse wapenhandelaar(ster) waarvan ik het geluk had het persoonlijke schiettuig te mogen overkopen.

Club in de kijker

GPSV

Begin jaren '70 bestond de schietopleiding in de Gentse Politieschool er in dat commissaris Walter EECKHAUTE – toevallig ook reserve-officier – de nieuwe agenten leerde hoe ze hun pistool Browning 7,65 mm model 1922 in en uit elkaar konden halen. Daarna volgde een bezoek aan de schietstand op de De Pintelaan te Gent om er een tiental schoten te lossen.

Eens de politieschool doorlopen, kwamen de nieuwbakken agenten terecht bij de oudgedienden, die hen op het hart drukten “dat schietijzer nooit uit zijn holster te halen, want dat betekent gegarandeerd miserie”.

Gelukkig vonden Walter EECKHAUTE en andere politiemensen dat een beetje meer schietervaring opdoen toch geen slechte zaak kon zijn - vooral omdat nieuwe schietdisciplines waren ontwikkeld - en werd er met dat doel in 1973 een vereniging opgericht. Politiemensen konden zich aldus op eigen initiatief en kosten vervolmaken in het schieten.

Omdat de dienstleiding er het nut van inzag, mochten de politiemensen tijdens hun diensturen gaan oefenen. Ook de Gerechtelijke Politie bij het Parket vond haar weg naar die oude militaire schietstand, uitgebaat door de Royal Cody Ghent Rifle Club.

Een militaire schietstand, gebouwd door de Duitsers in 1914-18 en dus een stevig bouwwerk. Met twee schietpassen telkens voor 10 schutters, waar je met geweren kon oefenen op 100 meter (foto links). Door de jaren heen werd er één schietpas omgebouwd tot twee pistoolstanden van 25 meter (foto onder). Begin jaren 70 verkocht Defensie het militair terrein aan De Sterre (inclusief schietstand) aan de Universiteit van Gent, die er jaar na jaar nieuwe gebouwen oprichtte voor haar onderwijsopdracht.

In 2021 kwam het nieuws dat de schietstand zou sluiten om plaats te maken voor een nieuw studentenhome en moesten wij op zoek naar een andere schietstand. Wij vonden die dankzij de gastvrije Derbyschutters in Waarschoot en dus 20 km. van Gent. Een moderne schietstand in het sportcomplex van Waarschoot, vlot bereikbaar per openbaar vervoer en met een grote parking voor wie per auto komt. Foto links: de mobiele schietschijven van de Derbyschutters laten het schieten op verschillende afstanden toe.

De grote vraag was: zouden onze leden ons volgen?

Tot heden hebben goed 80% dat gedaan en kunnen we de toekomst positief tegemoet gaan. Wij tellen nu een honderdtal leden. Nieuwe leden komen ons vervoegen uit de politie- en veiligheidsdiensten, maar ook “burgers”. Inderdaad aanvaarden wij ook niet-politiemensen voor zover zij door minstens één lid - als peter - worden voorgedragen. Wij zijn hoofdzakelijk een club voor pistool- en revolverschutters voor wie 13 schietbanen van maximum 25 meter voorbehouden zijn. Er kan geschoten worden met alle munitie die voor pistolen en revolvers ontwikkeld en in de handel beschikbaar zijn.

Maar ook geweschutters kunnen er terecht: acht schietbanen van maximum 50 meter, geschikt voor liggend, geknield of staand schieten met geweren van categorie D. De toegelaten munitie is beperkt tot een kaliber .45. Eveneens is het mogelijk te schieten met luchtdrukwapens, zelfs met perslucht. Wij beschikken over clubwapens zodat kandidaat-schutters kunnen oefenen. Behoudens de maandelijkse wedstrijd, houden wij ook een jaarlijks kampioenschap en een gelukschieting. De gelukschieting zorgt er voor dat elke schutter kans maakt op een prijs. Die prijzen worden uitgereikt tijdens ons jaarlijks clubfeest met receptie en maaltijd.

Onnodig te schrijven dat ons volgend clubfeest er één zal zijn om de corona-jaren in te halen.

Komt er dan nog bovenop:
in 2023 bestaan we 50 jaar!

Meer weten?

Stel uw vraag op info@GPSV.be

Didier SCHOLLIER, ondervoorzitter

Landelijke Fros Kampioenschappen 2022

09/10 2022	Discipline 3: 100 m 3X20 ZWAAR KALIBER STANDAARDGEWEER Argentum, Meylweg 43, Kontich. Inschrijvingen : walter.roelandt@skynet.be GSM: 0478 480 382	21/08 2022	ZWART KRUIT aanwezig zijn om 8.00 uur 25 M. Pistool & Revolver, 50 m. en 100 m. Geweer TARGET 121, St.weg op Helchteren, Leopoldsburg. Janse Willy: 013 77 43 79 - willy.janse@telenet.be
09/10 2022	Discipline 3a: 100 m Liggend, ZWAAR KALIBER Kaliber STANDAARDGEWEER Argentum, Meylweg 43, Kontich. Inschrijvingen : walter.roelandt@skynet.be GSM: 0478 480 382	26/6 2022	Discipline 11 - 11A: LUCHTPISTOOL 600 pnt. Juniors, Dames, Seniors, 400 pnt. kadetten. SV.Rebels, Fort 2 (lokaal 131) Wommelgem https://fros.optijd.be
23/10 2022	Discipline: ORDONNACE MILITAIRE DIENSTGEWEER 100 m van 13 tot 16 u. Domein Polugoon, Brechtsebaan, Brasschaat https://fros.optijd.be	27/11 2022	Discipline 12: SNELVUURPISTOOL PSC., Slachthuisstraat 13 A, Turnhout https://fros.optijd.be
8/10 2022	Discipline : 4-5 50 m. Liggend Vrijgeweer SENIORS 50 m. Standaardgeweer DAMES en JUNIORS MKG. Grote Nieuwedijkstraat 433, Mechelen. Neggers Jean: 0468 110 299 - jeanneggers@gmail.com	13/11 2022	Discipline 12Bis: (Snelvuur Bis) SAPO Fort 3, Frans Beirensaan 2A, Borsbeek https://fros.optijd.be
15/5 2022	Discipline 8: KOGELGEWEER 10 m. Ir.22 De Zaaitschieters, Schoolstraat 85a, Temse https://fros.optijd.be	4/12 2022	Discipline 13: CENTERFIRE (.32 & .38) PSC., Slachthuisstraat 13 A, Turnhout Inschrijvingen : https://fros.optijd.be
11/9 2022	Discipline : 9 - 9A LUCHTGEWEER 600 pnt. Juniors, Dames, Seniors, 400 pnt. Kadetten. Antverpia, Park Groot Schijn, 2100 Deurne https://fros.optijd.be	18/12 2022	Discipline 14: STANDAARDPISTOOL PSC., Slachthuisstraat 13 A, Turnhout https://fros.optijd.be
27/11 2022	OPGELEGD: LUCHTGEWEER - LUCHTPISTOOL SV.REBELS, Fort 2 (Lokaal 131)Wommelgem. https://fros.optijd.be	9/10 2022	Discipline 15: VRIJPISTOOL MKG., Grote Nieuwedijkstraat 433, Mechelen. Neggers Jean Tel : 0468 110 299 - jeanneggers@gmail.com
		20/11 2022	Discipline 16: SPORTPISTOOL .22 PSC., Slachthuisstraat 13 A, Turnhout https://fros.optijd.be

**Gratis deelname
voor leden van Fros**
Bijdrage van €10 voor
niet-leden van Fros

Sportschutterslicentie verplicht voor vergunningsplichtige wapens.
Voor buitenlandse deelnemers telt de Europese vuurwapenpas.

16/10 2022	Discipline 17: SUPERKALIBERS SAPO Fort 3, Frans Beirenslaan 2A, Borsbeek. https://fros.optijd.be
9/10 2022	Discipline 18 - 19: SNELVUUR LUCHTPISTOOL SNELVUUR Argentum, Meylweg 43, Kontich walter.roelandt@skynet.be - 0478 480 382
11/12 2022	Discipline : MATCH 5 PSC., Slachthuisstraat 13 A, Turnhout walter.roelandt@skynet.be - 0478 480 382
19/6 2022	Fros trofee: VAN ORSHAGEN MODEST (alleen Fros clubs) Discipline: LUCHTGEWEER, -PISTOOL & SPORTPISTOOL TEAM-schieten, min. 4 pers., max.5 pers. per Club. & Disc. Bepert aantal clubs door accommodatie beperking. MKRV, Polderstraat 68, Mechelen. Inschrijven voor 1 juni! lou.vets@skynet.be - 03 482 08

**Wedstrijden waar men inschrijvingskosten moet betalen.
Kampioenschappen met een eigen- clubgericht karakter.**

26/3 2022	Discipline: BENCHREST 50 m Argentum, Meylweg 43, Kontich https://Zilverberg.op.tijd.be - 03 448 21 49	8/5 2022	Discipline: BOWLING PINS SAPO Fort 3, Frans Beirenslaan 2A, Borsbeek. https://fros.optijd.be
19/2 2022	Discipline: FLESSENSCHIETEN Argentum, Meylweg 43, Kontich https://Zilverberg.op.tijd.be - 03 448 21 49	3/9 2022	Discipline: ACTION SHOOTING SAPO Fort 3, Frans Beirenslaan 2A, Borsbeek. https://fros.optijd.be
24/9 2022	Discipline: SPEED CHALLENGE SAPO Fort 3, Frans Beirenslaan 2A, Borsbeek. https://fros.optijd.be	27/8 2022	Discipline: KLEINSCHIETEN TIR DER KEMPEN, Dept 6, Noorderwijk. adams.jef@skynet.be - 014 85 15 56

Durf jij de uitdaging aan?

Fros Biatlons

2022

Zondag 15 mei | Antwerpen

Zaterdag 4 juni | Sint-Niklaas

Zaterdag 3 september | Herentals

Info en inschrijven: fros.be/biatlon

K.K.P.S. HOBSOR PAASSCHIETING

23 april 2022

Ten voordele van " Kinderkankerdag"

Waar ? K.K.P.S Hobsor
Hoofdfrontweg 3
2660 Hoboken – Antwerpen

Inschrijving Inschrijvingen gebeuren op de dag zelf in het clublokaal van 9.00 uur tot 17.00 uur. Deelname onkosten € 10,00 voor de eerste schietbeurt, elke volgende schietbeurt € 5,00. Je bepaald zelf hoeveel schietbeurten je doet.

Disciplines Gang 1 – 30/30 , cal.12 + PCC
Gang 2 – PR - .38 tot .45 (wadcutters niet toegestaan)
Gang 3 – Alle wapens in .22

Contact krisverhasselt@skynet.be
victor.de.wolf@telenet.be

Ter plaatse zijn er warme en koude dranken te verkrijgen aan democratische prijzen. Eveneens mogelijkheid om ter plaatse iets warm te nuttigen aan de vertrouwde food bar van Bart.

SAPOTROPHY 2022

zaterdag 21 mei 2022

(ter plaatse om 9 uur 00)

Discipline Paalschieten

(Maximum 20 ploegen van 4 tot 6 personen)

Inschrijving:

via e-mail

guido.wuyts1@telenet.be

je krijgt een bevestigingsmail en een uitnodiging om te betalen op een rekeningnummer : **40 € per ploeg**).

Pas na betaling van het inschrijvingsgeld is je inschrijving definitief.

Toegelaten wapens en kalibers:

OPGELET!!!

ENKEL HANDVUURWAPENS met standaard richtmiddelen (korrel/keep)

ENKEL DE KALIBERS 9 mm
Para(bellum) voor pistolen, .38 Spl voor revolvers

Enkel volledig gemantelde of gecoate munitie – **GEEN EXPANSIEVE MUNITIE** dwz geen Hollow Point, geen Action, geen MEN QD 1, QD 2 of PEP, geen Lapua CEPP, geen RUAG, geen Geco Hexagon, enz.)

Wapenhandel Nikabi

Verkoop, onderhoud en herstelling van alle wapens

De winkel met een persoonlijke aanpak in een huiselijke sfeer

Onze troeven:

- eerlijke prijzen
- correcte service
- grote voorraad
- snelle beschikbaarheid
- dienst na verkoop
- ruime openingstijden 7/7
- hulp bij vergunningsaanvraag

Verkoop van o.a. :

- sportwapens
- jachtwapens
- luchtdrukwapens
- airsoftwapens
- paintballwapens
- zwartkruitwapens
- alarmwapens
- mini kanonnen
- bogen en kruisbogen
- messen, dolken, zwaarden
- alle toebehoren, munitie en veel meer!

Testeltsesteenweg 66C

BE 3271 AVERBODE

tel +32 (0)475/43.44.74

e-mail : info@wapenhandelnikabi.be

www.wapenhandelnikabi.be

BTW : BE0890 229 772

REK : KBC BE90 7360 0942 5232

Erkenning wapenhandel 2/21/14/0024 klasse FD

Belangrijke info :

- Verboden toegang aan minderjarigen zonder begeleiding.
- Geen verkoop aan minderjarigen.
- Enkel verkoop in winkel, na afspraak.
- Vrij verkrijgbare wapens te verkrijgen na tonen identiteitskaart.
- Vergunningsplichtige wapens, onderdelen en munitie te verkrijgen na voorlegging identiteitskaart geldige vergunning model 4, model 9, geldige sportschutterslicentie, jachtverlof of aanstelling bijzondere wachter
- Wij zijn als wapenhandelaar deontologisch verplicht de huidige wetgevingen inzake wapens strikt na te leven, also zijn wij genoodzaakt alle onregelmatigheden die wij vaststellen onmiddellijk te melden aan de bevoegde diensten.

partner van
FROS Biatlon